24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6395 — 22 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1907 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ — 20 ՉԻԼՀԻՃՃԷ 1324 — 4 Fevrier 1907 — 24me année № 6395

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ» ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ-ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրշ.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 35 Ֆրհ.
ԹՂԹԱԿՑԱՐԻ ԾԱԽՍԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ
20 հատ 1 դրուշոց փուլ
1 մեծ. ի հաշուով կ'բնդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

اره ولك
دريعيه ده غلط ده اره ولك غزته سي اداره خانه سي

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՏՕՆԱՑՈՅՑԸ

Առաքելական և Կաթոլիկ Հայոց Տօնացոյցները մեծ տարբերութիւն չունին իրարմէ։ Հռոմէական Հայք Ս. Երրորդութեան տօնը առանձին կը տօնեն, մինչ առաքելականք զայն Պենտեկոստէի հետ միասին կը յիշատակեն։ Կաթոլիկները Ծնունդը դեկտեմբեր 25ին կը տօնեն, մինչ դեռ առաքելականք յունուար 6ին։ Կաթոլիկները մարտ 19ին և յունիս 24ին կը տօնեն միշտ Յովսէփի և Յովհաննէս Մկրտչի յիշատակը։ Բացի այս քանի մը տարբերութիւններէն, կարելի է ըսել որ Սիմէոն Կաթոլիկոսի Տօնացոյցը թէ՛ առաքելական և թէ՛ կաթոլիկ Հայերու համար եկեղեցական տօներու և հանդիսաններու հիմը կը կազմէ։ Կաթոլիկ Հայոց Տօնացոյցի մասին ուսումնասիրութիւն մը հրատարակած է Հ. Նիքողոսս Նիլ իր կոթողը Calendarium manuale utriusque Ecclesiæ Orientalis et Occidentalis = Առձեռն Տօնացոյց արեւելեան և արեւմտեան Եկեղեցւոյ (Ինսպրուք. 1897. տ. էջ. 553—639)։ Հ. Թօմասինի և Հ. Նիքողոսի գործերը իրար կը լրացնեն։

Իր ուսումնասիրութեան առաջին մասին մէջ՝ Հ. Թօմասինի կը խօսի Հայոց տօներու մասին ընդհանրապէս և նկատի կ'առնէ հետեւեալ պարագաները։ Հայոց եկեղեցական Տօնացոյցը միւսներէն արմատապէս կը տարբերի անով որ անոր բոլոր տօները չարժական են բացի 6 մեծ տօներէ որոնք հետեւեալներն են։

Ա. Ծնունդ, յունուար 6ին։

Բ. Տէառնընդառաջ, փետրուար 14ին։

Գ. Աւետումն Ս. Աստուածածնի, ապրիլ 7ին։

Դ. Ծնունդ Ս. Աստուածածնի յԱնապատ, սեպտեմբեր 8ին։

Ե. Խաչատումն Ս. Աստուածածնի ի տաճարն, նոյեմբեր 21ին։

Զ. Ցուցմունք Ս. Աստուածածնի յԱնապատ, դեկտեմբեր 9ին։

Ուշադրաւ է այն պարագան որ 6 տօներէն 4ը Ս. Աստուածածնին վերաբերող տօներ են և ասոնցմէ «Ծնունդ Ս. Աստուածածնի» ժԳ. դարուն և վերջին երկուքը երկու երկու դար առաջ ներմուծուած են Հայ Տօնացոյցներու մէջ։

Հայ եկեղեցին հին ատեններէ իվեր ընդունած է տօներու չաբթական դրութիւնը։ Այսպէս, օրինակ, բոլոր կիրակիները նուիրուած են Յարութեան յիշատակին։ Միմիայն տէրունական տօները կրնան կիրակի օրերը տօնուիլ։ Բրնատիայի Մինդեան և Մարդեղութեան տօներուն հետ Մարիամ Աստուածածնի, Խաչի և Հակեղեցւոյ տօները կ'իյնան կիրակի օրեր։

Շաբթուան բոլոր Ուրբաթները նուիրուած են Քրիստոսի Խաչելութեան։ այս պատճառով կերակուրի նկատմամբ պահեցողութիւն կը պահուի չարականներն ու աղօթքները ապաշխարութեան են։ Ուրբաթի օրերը տէրունական տօն մը կարելի է տօնել, բայց ոչ երբեք սրբոց յիշատակ մը կատարել։ Նոյնը պէտք է ըսել Զատիկէն առաջ, որ Ակեսման և Մարդեղութեան օր կը համարուի։

Այս բացատրութիւններէն ալ բացայայտ կ'երեւայ որ Զորեքշաբթի, Ուրբաթ և կիրակի օրերը սրբոց տօն մը կատարել կարելի չէ։ Զորեքշաբթի կը սկսի Յայտնութեան մեծ խորհուրդի աւետումով, ուրբաթ կ'աւարտի Յիսունի երկրաւոր գործունէութիւնը և կիրակի Յարութեան փառաւոր յիշատակը կը տօնուի։

Երբ տէրունական տօն մը Սրբոց տօներուն յատկացեալ օր մը իյնայ, այն տօն սուբբին տօնը ուրիշ օրուան կը յետաձգուի։ Տարուան մէջ մի միայն 122 օր կրնայ Հայ եկեղեցին Սրբոց յիշատակը տօնել, այս պատճառով ալ չատ մը սուբբեր մէկ օրուան մէջ կը տօնուին։

Տարուան բոլոր օրերը կը բաժնուին երեք մասերու։ Անոնք կամ տէրունի են կամ սրբոց յիշատակին նուիրուած են և կամ պահոց օրեր են։ Սրբոց տօները տէրունական օրերէ չեն տօնուիր։ Բոլոր սուբբերու համար առանձնայատուկ չարականներ չկան։ Անոնցմէ չատերու համար առաքելոց, մարգարէից, հայրապետաց և այլն ընդհանուր չարականները կ'երգուին։

Առաջ Հայ եկեղեցւոյ մէջ կը գոյծածուէր եգիպտականին և պարսկականին նման տոմար մը։ Այս տոմարին համաձայն ամէն ամիս 30 օր ունէր, որով 360 օր կը գոյանար և մնացեալ օրերն ալ յաւելեաց կոչուած ամսուն մէջ կը ներմուծուէին։ Այսպէսով ամէն տարի 6 ժամ կ'աւելնար, քանի որ տարին միշտ 365 օր կը համարուէր։

Այս հաշուով 4 տարին անգամ մը օր մը և 1460 տարուան մեծ չրջանին մէջ ամբողջ տարի մը մէկ կը խաղար։ Եգիպտական Սօթիսի կամ Սիրիուսի չրջանը կը սկսէր երբ Սօթիսի ծագումը եգիպտական Թոթ ամսուան 1ին կ'իյնար, որ եգիպտացիներու համար եգիպտական տարւոյն առաջին օրն էր։ Իսէլէտ իր դարագլուխ կազմող երկասիրութեան մէջ (Handbuch der mathematischen nnd technischen Chronologie, Ա. էջ, 126—7) խիտ չաւեական տեղեկութիւններ կը հաղորդէ եգիպտական տարւոյ մասին մէնելով կենսօրինոսի լատինական մէկ հատուածը, ուր կ'ըսուի թէ եգիպտական տարին 365 օր ունէր և 1460 օրուան չրջանը annum magnum կը կոչուէր։ Եգիպտացիք և Հայ եկեղեցւոյ վարդապետները 1460 տարիներու մեծ չրջանէն եօթը տարի մը կ'աւելցնէին, այնպէս որ եգիպտական 1461 տարիներ Ծուլեան 1460 տարիներուն հետ ասոր կ'ըլլային և այս ձեւով երկնային մարմիններու չարժումներու վրայ հիմնուած տոմարագիտութիւնը անխախտ կը մնար։ Լուսաւորչի օրով Նիկիոյ ժողովի որոշմանց համաձայն Ծուլեան տոմարը Հայ եկեղեցին ընդունեց։ Ասոր և Հայ եկեղեցիները ընդհանրապէս Զատիկը միաժամանակ կը տօնէին. միայն Դիոնիսեան կոչուած 532 տարիներու չրջանին մէջ Յոյները 4 անգամ Զատիկը ապրիլ 6ին կը տօնէին, մինչ Հայերը ապրիլ 13ին։ Այս տարբերութեան ալ պատճառը տարւոյն վերադիրն էր, որուն համաձայն լուսնական ամսոյ 14ը ապրիլ 6ին կ'իյնար։ Հետեւաբար Հայ եկեղեցին յաջորդ կիրակին ապրիլ 13ին Զատիկ կը տօնէր, մինչ Ծուլեաց հաշուով լուսնական ամսոյն 14ը ապրիլ 5ին կ'իյնար և այս պատճառով յաջորդող կիրակի օրը ապրիլ 6ին Զատիկ կը տօնէին։ Այսպիսի տարբերութիւններու պատճառով մեծ վէճեր ծագեցան Հայոց և Ծուլեաց մէջ 1634, 1729 և 1824 թուականներուն։ Տարբեր օրեր պիտի տօնեն Հայ և Օրթոտոքս եկեղեցիները Զատիկը 2071 չնորհեալ թուականին, եթէ այժմեան այդ տարբերութիւնէն խուսափելու համար չանք չըլլան։

Այժմեան Հայ Տօնացոյցի համաձայն մեր Զատիկը չարժական է և կրնայ Մարտ 22էն մինչեւ Ապրիլ 25 գտնուող կիրակիներէն որ և է մէկուն մէջ տօնուիլ։ Այս 35 օրերու բոլոր տօներն ալ չարժական են և կախում ունին Զատկական կիրակիէն։ Այս տօներէն ոմանք Զատկէն առաջ, ոմանք ալ Զատկէն ետքը կը տօնուին։ Բացի այս օրերէն, մենք ունինք Զատկական չրջան մը, որ երկու մասերու կը բաժնուի, Զատկէն առաջ և ետքը, որ Յառաջաւորաց Պահքով կը սկսի և մինչեւ Զատիկ 10 չաբաթ կամ 70 օր կը տեւէ։ Յառաջաւորաց ետքը երրորդ կիրակին Բուն Բարեկենդանն է, որ անմիջապէս Մեծ Պահքէն առաջ կը տօնուի։ Զատկական երկրորդ չրջանը 14 չաբաթ կամ 98 օր կը տեւէ Զատկէն ետքը։ Զատկէն 7 չաբաթ ետքը կը տօնուի Պենտեկոստէի կամ Հոգեգալստեան տօնը և ասկէ ալ 7 չաբաթ ետքը Վարդավառի կամ Այլակերպութեան տօնը կը տօնուի։ Զատկական այս երկու չրջաններուն տօներն ալ իրարու կը յաջորդեն առաջադիմէ որոշուած ձեւով մը։ Ամբողջ Զատկական չրջանը կը տեւէ 168 օր կամ 24 չաբաթ և կը սկսի կամ Յունուար 11էն և կամ Փետրուար 15էն և կը տեւէ մինչեւ Յունիս 28 կամ Օգոստոս 1։

Հայ եկեղեցւոյ տօներու չարժական երկրորդ մեծ չրջանը 22 չաբաթ կը տեւէ։ Այս չրջանին մէջ կ'իյնան Վերափոխման և Խաչվերացի տօները, որոնցմէ առաջինը սովորաբար Օգոստոս 15ին կը կատարուի և երկրորդը Սեպտ. 14ին, եթէ այս օրերը կիրակիի հանդիպին. ապա թէ ոչ, նախընթաց կամ յաջորդ կիրակիներուն կը տօնուին։ Վերափոխման տօնին չրջանը 5—6 չաբաթ կը տեւէ մինչեւ Խաչվերացի տօները, այսինքն Օգոստ. 5—11էն մինչեւ Սեպտ. 11—17։ Խաչվերացի չրջանը կը տեւէ 9—10 չաբաթ, մինչեւ Նոյեմբեր 5—21։ Ապա Ցնծալաց չրջանը կը սկսի մինչեւ Ծնունդ։

Այս ուղղութեամբ Հ. Թօմասինի կը խօսի երկու մեծ չրջաններու տօնհնակներու մասին։ Կը չեչտէ Տօնացոյցի միաձոնութեան անհրաժեշտութիւնը։ Հ. Թօմասինի իր դրքի Ա. մասին վերջին գլուխներուն մէջ չանք կ'ընէ բոլոր քրիստոնեայ եկեղեցիներու Զատիկը համաձայնեցնելու համար։ Իր ուսումնասիրութեան երկրորդ մասին մէջ Հ. Թօմասինի կը զբաղի Հայ եկեղեցւոյ տօներու մասնական դասաւորութեամբ, որոնք մեծ մասամբ օրացոյցներէ քաղուած են և Աբեւելի ընթերցողներուն համար մեծ չահ կանութիւն մը չունին։

ԵԿԵՂԵՑԱՍԻՐ

ՅԱԲԱԹԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

ԺԱ.

Իրաւ է թէ վաբչական արձակուրդի օրերը լրացան, և ընտի մեր մուտը զբաղումներ չեն պակսիր, բայց նախ զուարճախառն հարկի մը ներքեւ կը գտնուիմ, բարեբախտաբար, հաստատելու սա պարզ պարագան թէ Կազմական Կանոնագրի և Կրթական Ծրագրի՝ իրարմէ բոլորովին տարբեր բաներ են, ինչ որ սակայն իրաւ հետ բոլորովին չվիճած գասնք տեղական թերթի մը մէջ։ Այս չփոթութիւնը ծագում տուած է ուրիշ կարգ մը չփոթութեանց, որ չղթայակապ յառաջ գացած են մինչեւ... անստուգութիւն։ Շիտակութիւնները փարատելու չպիտի աշխատիմ. այլ պիտի չսահամ անչփոթ պատմել,—մի՛ վախնաք, չտա համառօտ,—կազմական կանոնագրին և կրթական Ծրագրին... ժամանակակից տարեգրութիւնը, ասկէ՛ հաւատի աղբիւրներէ քաղ հանելով մեզմէն։

Նախկին Ուսումն. Նորոգութիւնը, որուն երկամեայ պաշտօնավարութիւնը գաղրած էր 1896ի հոկտեմբերին, կազմական կանոնագիր մը պատրաստած և յետ Վարչական վաւերացման, տպագրել տալով գրած էր ի գործադրութիւն։ Իր Ցաջորդը, Նախորդ Ուսումն. Նորոգութիւնը, որուն պաշտօնավարութիւնը տեւած էր տասը տարի, 1896-1906 պատրաստ գտած էր վաւերացեալ Կանոնագիրը և քան զմեզ սիրած էր գործադրել զայն. Նախարարութեան Վարչական հրահանգները, միայն երբեմն երբեմն բարեփոխելով Կանոնագրին այս կամ այն յօդուածը, զոր պրպտելի կը համարէր իր բազմամեայ փորձառութենէն թելադրուած, միշտ, աւելորդ է ըսել, կեդրոն. Վարչութեան վաւերացմանը ենթարկելէ յետոյ, ըստ օրինի։ Այս է կազմական կանոնագրին պատմութիւնը, որ քնաւ չվոխ կէտ մը չի պարունակեր իր մէջ։

Իսկ Կրթական Ծրագիրը, զոր Նախորդը իր Նախորդէն ժառանգած էր ձեռագիր և առանց Վարչական վաւերացման, 1897ին Նախորդ Վարչութեան Ատեն ժողովէն վաւերացնել տալէ յետոյ, փոյթ տարած էր անոր անմիջական գործադրութեան pas kareli։ Ինքը որ գեղցած ըլլալով Ծրագիրը, իբրեւ իր Նախորդէն խնամով պատրաստած գործ, զոր չէր ուզած վերաքննել՝ վերաքննութեան անհրաժեշտ պէտ մը չտեսնելով ատոր մէջ հատուածական հարցմամբ, մա՛ն. Նաեւնդ որ նոյն ատենուան գլխոյներու վիճակը անմիջական կ'ընէր միօրինակ Ծրագրի մը հրատարակումը, փութով տպագրել տուաւ զայն ու Պատրիարքական չրջաբերականով յղեց ամէն գպրոց ի գործադրութիւն։ Արդէն Ատեն ժողովն ալ առանց ընդ երկար քննութեան վաւերացուց այն ատեն ներկայացուած Ծրագիրը, և Նորին Բարձր Սրբազնութիւնը, Տ. Օրմանեան Պատրիարք, իր իսկ ատենագրութեամբ հրամայից անոր գործադրութիւնը, իբրեւ Կրթական օրէնք, բոլոր նախակրթարաններու համար միակերպ ու պարտաւորիչ.—մինչդեռ Կազմական Կանոնագրին վաւերացումը կատարուած էր Նախկին Վարչութեան օրով, և անոր գործադրութիւնը հրամայած էր Հոգելոյս Աչքեանց Տ. Հորէն Պատրիարք։

* * *

Հասկցուեցաւ հիմա թէ Կազմական Կանոնագիր և Կրթական Ծրագիր... երկու քոյրեր են կրնայ ըսուիլ թերեւս, բայց ո՛չ իսկ երկւօրեակ, այլ տարբեր ժամանակի ծնունդ, տարբեր աւազանի մէջ մկրտուած և բոլորովին այլազան ընութեամբ. առաջինը՝ զուտ վարչական, երկրորդը՝ միայն ուսումնական.— պարագայ մը՝ զոր այսօրուան օրս, տասը տարիներէ յետոյ, հարկ կը զգամ բացատրելու հրապարակաւ ի տեղեկութիւն... բազմամեայ խմբագիրներու, որոնք երբեմն երբեմն կրթական խնդիրներով կը սիրեն զբաղիլ՝ անգէտ ըլլալով հանդերձ ամենաանօթի իրողութեանց։

Իսկ թէ 1897ի վաւերացուած Կրթական Ծրագիրը, ցայսօր ի գործադրութեան մէր բոլոր նախակրթարաններուն մէջ, նախորդ Ուսումն. Նորոգութեան վերաքննութեան կարօտ է թէ ոչ, ասիկա ուրիշ հարց մըն է որ կրնայ նպաստաւոր եղրակացութեան մը չհասնիլ, սակայն առաջին անգամը չէ որ Թերմանիոյ մէջ այդ տեսակ բան մը կը պատահի։ Հիմա կերդրոնը չատ առանձնայատուկ կացութեան մը մէջ կը գտնուի, վասն զի նախարարութեան հետ չարաբերութիւնները խաղ է և չի

—Ձեր աղջիկն է, Սիւզան, և ո՛չ թէ իմինս, մինչեւ որ չընծայէք այն ապացոյցը՝ որուն կը սպասեմ...

Սիւզան հառաչեց... Մարը, ափսո՛ս մարը կը ցցուէր իր աչքերուն առջեւ... Մինչեւ իրաւունք չունէր՞ վարանելու, վերջին քայլն առած առնու։ Բայց ինչ որ վարանումի կը պատճառէր իրեն, վախի զգացումը չէր — այսինքն ֆիզիքական առապանքի վախը, — այլ իր հետեւողութենէն անպաչտպան ձգելու երկիւղը... Ինչ պիտի ըլլար աղջկան վիճակը, երբ մայրը անհետանար... Մօր սոսկալի խստասիրտութիւնը պիտի փարատէր կոմսին կասկածները։ Կամ թէ այրէն, խոբամանկ ու ճարտար, չպիտի յաջողէր հիւանդոտ կոմսին վրայ ձեռք ձգելու իր նախկին ազդեցութիւնը...

Սիւզան այդ խաւարչուտ ճամբուն մէջ կը խարխափէր։

Կոմսը թիկնաթոռին յենարանին վրայ կրթնցուց իր յոգնած գլուխը։

—Սիւզան, օրհնեալ պիտի ըլլաք այն օրը երբ ձեր յարատեւ սիրոյն և հաւատարմութեան ապացոյցը ընծայէք ինծի... Մինչեւ հիմա իրարմէ հեռու կ'ապրէինք... Եթէ իրաւունք չունէք՞ վարանելու, վերջին քայլն առած առնու։ Բայց ինչ որ վարանումի կը պատճառէր իրեն, վախի զգացումը չէր — այսինքն ֆիզիքական առապանքի վախը, — այլ իր հետեւողութենէն անպաչտպան ձգելու երկիւղը... Ինչ պիտի ըլլար աղջկան վիճակը, երբ մայրը անհետանար... Մօր սոսկալի խստասիրտութիւնը պիտի փարատէր կոմսին կասկածները։ Կամ թէ այրէն, խոբամանկ ու ճարտար, չպիտի՞ յաջողէր հիւանդոտ կոմսին վրայ ձեռք ձգելու իր նախկին ազդեցութիւնը...

Սիւզան այդ խաւարչուտ ճամբուն մէջ կը խարխափէր։

Կոմսը թիկնաթոռին յենարանին վրայ կրթնցուց իր յոգնած գլուխը։

—Սիւզան, օրհնեալ պիտի ըլլաք այն օրը երբ ձեր յարատեւ սիրոյն և հաւատարմութեան ապացոյցը ընծայէք ինծի... Մինչեւ հիմա իրարմէ հեռու կ'ապրէինք... Եթէ իրաւունք կրնայիք ապացուցանել ձեր անմեղութիւնը եւ եթէ չէք ուզեր քիթս խզել, ձենէ կախում ունի մեր ամուսնական քաղցր կեանքին վերակսուելը...

Ցետոյ կոմսը նշան մը ըրաւ որ կ'ուզէր առանձին մնալ։

Սիւզան պահ մը փափաքն ունեցաւ ի գործ դնելու իր ծրագիրը, և ամբան այդ իրիկունը մնալով ամուսնոյն աչքին առակ։

Բայց կոմսուհին չըրաւ այդ քանը։

Մտաւ ըսաւ.

—Ո՛չ, այսօր, այլ Ռօզ-լիլոնը անգամ մըն ալ և վերջին անգամ համբուրելէ յետոյ։ Այնտեղէն աւելի քաջութիւն պիտի ունենամ...

Երկու օր յետոյ, կոմսուհին ըսելով թէ էքիւալի արչուճն ներկայ պիտի դնուի, դղեակէն դուրս ելաւ, Ռօզ-լիլոնը տեսնելու համար։ Մայր ու աղջիկ ներկայ գտնուեցան ժամադրութեան։ Մինչեւ իրիկուն մէկտեղ անցուցին։ Սիւզանի համար հեչասալի ու երջանիկ օր մը եղաւ այդ օրը։ Հաբիւր օրուան կեանք մը ապրեցաւ այդ օրը, գիանալով որ իր վերջին օրն էր։ Ներսէ՛ս տենդով մը կը չարժէր Սիւզան, այնպէս որ Լիզին քանիցս մտահոգութեամբ հարցուց։

—Ինչ ունիս, մայր։

—Բան մը չունիմ։ Երջանիկ եմ քան որչափ չէի եղած երկար տարիներէ ի վեր, ոբովհետեւ քու քովդ գտնուիմ, և անընդհատ կերպով կը չալէի՝ քեզ։ Ո՛չ ոք մեզի ուշադրութիւն կ'ընէ։ Անոնք որ մեզի կը հանդիպին և կը ճանչնան, սա կարծիքը կը յայտնեն, մեր փոխադարձ սէրը տեսնելով. «Աւասիկ մայր ու աղջիկ»։

(Շարունակելի)

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

ՈՒԱՇԻՆԳՏՈՆԻ ԸՆԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Գերմանիոյ մէջ յաճախիկայ երեքչաբթի կատարուելիք համեմատականի ընտրութիւնները քուէարկութեան առաջին չրջանին չափ չահեկան պիտի ըլլան, թէև զանազան կուսակցութեանց դիրքերը հիմա քացորոչապէս ճշդուած ըլլան։ Ազատական կուսակցութեան խումբերը միեղ պիտի պահեն իրենց չահածը և ընկերվարականներու պարտութիւնը վերջնական պիտի ըլլայ։ Այդ ամէնքը կախեալ պիտի ունենայ կաթոլիկ կեդրոնէն, վասն զի, ամէն բան նկատի առնելէ ետքը, սա խիստ տարօրինակ արդիւնքը ձեռք կը բերուի թէ այն կուսակցութիւնը որուն մեծապէս վնասեալ կ'ուզէին, քուէարկութեանց երկրորդ չրջանին կացութեան տէրը է։ Եթէ կեդրոնը կ'ուզէ այժ տալ ընկերվարական ընտրելիներու, հոն ուր ատոնք աղտաս կանոններու կամ պահպանողականներու հետ դէմառդէմ կը գտնուին, այդ պարագային տէնդենցիա-ընկերվարականները քիչ մը չանդրագրութիւն ունին՝ քաղաքութեան առաջին չրջանին մէջ իրենց կորսնցուցածները չանելու։ Կղերականներու և ընկերվարականներու ընտրական այդ համաձայնութիւնը կրնայ նպաստաւոր եղրեւոյթ մը չունենալ, սակայն առաջին անգամը չէ որ Գերմանիոյ մէջ այդ տեսակ բան մը կը պատահի։ Հիմա կեդրոնը չատ առանձնայատուկ կացութեան մը մէջ կը գտնուի, վասն զի նախարարութեան հետ չարաբերութիւնները խաղ է և չի

Սիւզան պահ մը փափաքն ունեցաւ ի գործ դնելու իր ծրագիրը, և ամբան այդ իրիկունը մնալով ամուսնոյն աչքին առակ։

Բայց կոմսուհին չըրաւ այդ քանը։

Մտաւ ըսաւ.

—Ո՛չ, այսօր, այլ Ռօզ-լիլոնը անգամ մըն ալ և վերջին անգամ համբուրելէ յետոյ։ Այնտեղէն աւելի քաջութիւն պիտի ունենամ...

Երկու օր յետոյ, կոմսուհին ըսելով թէ էքիւալի արչուճն ներկայ պիտի դնուի, դղեակէն դուրս ելաւ, Ռօզ-լիլոնը տեսնելու համար։ Մայր ու աղջիկ ներկայ գտնուեցան ժամադրութեան։ Մինչեւ իրիկուն մէկտեղ անցուցին։ Սիւզանի համար հեչասալի ու երջանիկ օր մը եղաւ այդ օրը։ Հաբիւր օրուան կեանք մը ապրեցաւ այդ օրը, գիանալով որ իր վերջին օրն էր։ Ներսէ՛ս տենդով մը կը չարժէր Սիւզան, այնպէս որ Լիզին քանիցս մտահոգութեամբ հարցուց։

—Ինչ ունիս, մայր։

—Բան մը չունիմ։ Երջանիկ եմ քան որչափ չէի եղած երկար տարիներէ ի վեր, ոբովհետեւ քու քովդ գտնուիմ, և անընդհատ կերպով կը չալէի՝ քեզ։ Ո՛չ ոք մեզի ուշադրութիւն կ'ընէ։ Անոնք որ մեզի կը հանդիպին և կը ճանչնան, սա կարծիքը կը յայտնեն, մեր փոխադարձ սէրը տեսնելով. «Աւասիկ մայր ու աղջիկ»։

(Շարունակելի)

ՓՓՓԼ ՓՏՓՓ

Գեղանի Կոմսուհիի Մը ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԳԱՅԼԵՐՆ ՈՒ ԳԱՌՆՈՒԿԸ

Ը.

ՌՈՒԱՆՕՄՈՆԹԻ ԲԱԺԱՆՈՒՄԸ

Կոմսը չէր նչմարեր որ երբեմնի պէս կը դուդէր Սիւզանը, իբր թէ միակ բառ մը բաւ ըլլար վերահաստատելու երբեմնի ամուսնական մտերմութիւնը։

Կոմսը, չնչահառ կը չարունակէր։

—Եթէ երբեք այդ ապացոյցը ունէիր ձեռքիդ մէջ, ինչո՞ւ լուռ մնացիր այսքան ատեն... Այդ լռութիւնն է որ կը փութացնէ մարդս։

—Երբ այդ ապացոյցը ընծայիմ, այն ատեն պիտի հասկնաս թէ ինչո՛ւ համար այսքան երկար ատեն լուռ մնացի։ Նախ կարծեցի որ իմ համակերպող ընթացքս և արցունքներս պիտի յաղթէին քու անգթութեանդ։ Այո՛, երկար ատեն սա մտքին չատ մը դիմելու հարկադրած ըլլալուդ համար պիտի... այնպէս որ կեանքիդ մնացեալ մասը պիտի թունաւորուի, երբ մտքիդ առջեւ բերես ըռնած ընթացքդ... Ահա ինչո՛ւ համար կը վարանիմ և միեւնոյն ատեն կը վախնամ...

—Ինչ ըսել կ'ուզես։

—Ձեմ կրնար բացայայտ կերպով պարզել...

—Ինչո՞ւ համար այդ ապացոյցը այնքան աղէտներու պատճառ պիտի ըլլայ։

—Միակ դժբախտութիւն մը առաջ պիտի բերէ, բայց այդ դժբախտութիւնը ամէնուն ալ պիտի վնասէ...

—Ձեմ հասկնար ձեր միտքը...

Սիւզան թախանձագին չարժում մը ըրաւ և ձեռքերը վեր բարձրացուց։ Իր նայուածքին մէջ անհուն խոնչնք մը կար։ Ինչ որոշման չանգած էր երկար ատենէ ի վեր։ Շո՜ւտ ողբերգական բան մըն էր որ վերջին պահուն կ'ընկրկէր ան։

—Բան մը չեմ հասկնար ձեր ըսածէն, և կը տարակուսիմ...

Կոմսին մէջ արծարծուած յոյսը կը սկարամար տակաւ։ Այդ ամէնը կատաղի կերդութիւն մը չէր միթէ... ինչ բանի հետաւորու և ո՞րուն վրայ վտանգելու էր ուրեմն։

—Սիւզան, ապացոյց մը տուէք, և բոլոր տառապանքներս պիտի մոռնամ. ո՛չ եւս իմ կանխահաւորէն հիւանդոտ վիճակս, որուն պատճառը դուք եղաք... այն յամբընթաց մահը, որուն յառաջացումը տեսայ այն օրէն ի վեր երբ օրհասականը իր անկողնին մէջ ամբաստանեց ձեզ... Սիւզան, ապացոյց մը տուէք, և ես պիտի օրհնեմ ձեզ։ Երբեմնի կորովս, զուարթութիւնս և երջանկութիւնս պիտի գըտնեմ նորէն. կեանքը, վերջապէս ճշմարիտ կեանքը պիտի ապրիմ, փոխանակ այս երկար Դողդոջայէն վիր ելլելու։

—Այդ թղթատականն ալ ապացոյց մը չտեսաւ, սակայն հաւատացիր անոր խօսքին...

—Քանի որ իր վերջին խօսքն էր սա մեռնելէ առաջ, չէր կրնար ստել։

Ցափշտակուած երեւոյթ մը առաւ Սիւզան։

Ու երրորդ անգամ ըլլալով, տարիներ յետոյ, խուլ ձայնով մը միեւնոյն խօսքերն ըրաւ կոմսուհին, որոնք կասկածի կ'ենթարկէին զինքը և կռահել կուտային յաւասառ մօր մը երեւակայութեան մէջ յղացուած անխմաստ ծրագիրը։ Սիւզան յարեց.

—Այո՛, օրէն մէկը ըսիր ինծի. «Մեռնողը չի սուտ։» Միտքս պահեցի այդ խօսքը... հարկ է որ մեռնիմ՝ ուղղամտութիւնս ապացուցանելու համար, այնպէս չէ՞... Ցետոյ պիտի հաւատաս իմ խօսքիս, բայց չատ ուշ պիտի ըլլայ... Հիւպէ՛ր, չպիտի մտորգրես այն թուղթերը որոնք ժառանգութենէդ կը զրկեն աղջիկդ...

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ
ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ
ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԲԵՐԴԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ 22 ՑՈՒՑԱԿԱՆ ՄԱՐՏԻ 1907

Ս. Գևորգեան, Ա. Ղազարեան, Ա. Ղազարեան, Ա. Ղազար

ԱՐԵՒԱԿԱՆ ՏՈՒՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՈՒ ՈՐԴԻՔ

Ա. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

Կ. ՓՈԼԻ ԹՈՒՐՔԻԱ

Գրասենեակ Գալաթիա, Ղարաքէօյ
Պահեստ զուարճ 36 վիլիսի
Հեռաձայն 2ա:

ՀԱՅԿԱԶՆ ՈՒ ՈՐԴԻՔ

ԱՐԵՒԱԿԱՆ ՏՈՒՆ ՏՊԱՐԱՆ

Կ. ՓՈԼԻ ԹՈՒՐՔԻԱ

Գրասենեակ Գալաթիա, Ղարաքէօյ
Պահեստ զուարճ 36 վիլիսի
Հեռաձայն 2ա:

ՄԱՆՈՒՖԱԿՏՈՒՐԱ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐԻ

ՀԱՄԱՐ ՄԱՆԱՒԵԼ ՄԱՐԱՇԼԵԱՆ

ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ 1881Ի

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ ԿԱՊԻՏԱԼ 50,000,000 ՖՐԱՆԿԻ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐՈՒ

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆՈՊՈԼԻՍ

Գալաթիա, Ղարաքէօյ, Ֆրանկ, Գալաթիա Սարայ, Գում Գափու, Ֆընտըգլը, Գէօլ Գիւրիւ, Պէրա, Գէօլ Գիւրիւ, Գադըգիւղ, Սկիւտար, Ֆընտըգլը